

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122288304
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6122288304.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom: Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. X/XX, XXX XX D., o zaplatenie 2.566,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.566,63 eur titulom istiny, 1.353,89 eur titulom zmluvného úroku, 4,83 eur titulom úrok z omeškania, 274,36 eur titulom úrokov z omeškania a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.526,36 eur od 14.3.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na upomínací súd 15.4.2022 domáhal voči žalovanej zaplatenia 2.566,63 eur titulom istiny, 1.353,89 eur titulom zmluvného úroku, 4,83 eur titulom úroku z omeškania, 274,36 eur titulom úrokov z omeškania a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.526,36 eur od 14.3.2017 do zaplatenia.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.03.2013 uzatvorili právny predchodca žalobcu 365.bank,a.s. (bývalá Poštová banka, a.s.), so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava 811 02, IČO: 31 340 890, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č. 501/B v postavení veriteľa a žalovaný v postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7606774413, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Žalovaný svojím podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom.

Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 3.100 eur. Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť právnenému predchodcovi žalobcu istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru právny predchodca žalobcu v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 02.02.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal úhradu 74,76 eur dňa 13.03.2017. Zmluvou o postúpení pohľadávok právny predchodca žalobcu ako postupca postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvných dokumentov uplatnenú v tomto konaní na žalobcu ako postupníka. Žalobca je tak aktívne legitimovaným v tomto spore. Žalovaný písomne uznal čo do dôvodu a výšky pohľadávku uplatnenú žalobcom v tomto konaní. Žalobca pred podaním žaloby opätovne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však žiadnu ďalšiu splátku úveru neuhradil.

Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému aj zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V nadväznosti na to je výška úroku z omeškania určená vo výške 5 %.

V súlade so zmluvnými dokumentami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 19,50 % ročne. V súlade s obchodnými podmienkami je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve.

V súvislosti s úročením nesplatennej istiny úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 v zmysle ktorého: „Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Tiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. júna 2020 v zmysle ktorého: „Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol.“ Dovolací súd aj v tomto prípade dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

Žalobca prostredníctvom zmluvy (celková výška nákladov) preukazuje, že za riadneho plnenia povinností by žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 2202,70 €. Žalobca prepisom z listiny "Aktuálny stav úveru" preukazoval aj súhrnnú výšku platieb započítaných na úroky, t. j. 848,81 eur. Platby vykonané žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru boli započítané prednostne na istinu.

Žalobcovi tak vzniká nárok na úroky z istiny vo výške 1353,89 eur ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by žalovaný zaplatil pri riadnom plnení a už zaplatenými úrokmi.

Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy istinu vo výške 2526,36 eur, vyčíslený zmluvný úrok z istiny vo výške 1353,89 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 4,83 eur od poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 274,36 eur od momentu zosplatenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovaného, zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2526,36 eur od 02.02.2015 do zaplataenia, bankové poplatky 40,27 eur.

Vo veci vydal upomínací súd platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobe v plnom rozsahu.

Platobný rozkaz napadla žalovaná podaním odporu. Ten odôvodnila tým, že dlh je premlčaný vzhľadom na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 31Up/4/2022 z 11.3.2022, s ktorým sa stotožňuje. Zároveň pripojila uznesenie, ktorým súd zamietol sťažnosť žalovaného, v ktorom rozhodoval o nároku z danej zmluvy č. 7606774413.

Okresný súd v Banskej Bystrici sp. zn. 31Up/4/2022 z 11.3.2022 uviedol, že nakoľko uplatnený nárok vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v napadnutom uznesení z úradnej povinnosti primárne vyhodnocoval otázku premlčania s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka. V zmysle citovaného ustanovenia premlčanie nároku (práva) spôsobuje, že tento nárok nemožno vymáhať, teda ani uplatňovať v súdnom konaní. Keďže vyšší súdny úradník dospel k záveru o premlčaní nároku, tak správne návrh žalobcu ako neprípustný odmietol. Záver o premlčaní nároku je vecne správny, aj keď prioritne z iných dôvodov ako boli uvedené v napadnutom uznesení. Žalobca argumentuje, že v dôsledku uznania dlhu zo strany žalovaného je potrebné aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu (a teda nie 3-ročnú). Táto argumentácia je nesprávna, pretože nedošlo k riadnemu uznaniu dlhu čo do výšky v zmysle ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka. Uzatvorená Dohoda o splátkach, ktorou podľa názoru žalobcu došlo k uznaniu dlhu, je neurčitá a tak neplatná v súlade s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa odbornej spisby (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník 11.. § 451 - 880. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, str. 1937, Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 1602) je nevyhnutnou náležitosťou uznania dlhu podľa § 588 Občianskeho zákonníka aj sľub zaplatiť dlh. Práve to v akej výške sa dlžník zaviazal dlh uhradiť indikuje v akej výške bol dlh uznaný. Aj s ohľadom na uvedené, je potrebné pri posudzovaní, či k uznaniu dlhu podľa Dohody o splátkach došlo alebo nie, posudzovať jej ustanovenie čl. II. bod 2 v spojení s čl. III., čo napokon vyplýva zo samotného čl. IV. tejto dohody. V ustanovení čl. II. bod 2 Dohody o splátkach je špecifikovaná dlžná suma. Táto mala byť ku dňu 22. 12. 2016 vo výške 4 040,24 Eur a pozostávať z istiny 2 601,12 Eur, neuhradeného úroku a úroku z omeškania vo výške 1 399,61 Eur, neuhradených poplatkov 39,51 Eur a tiež ročného zmluvného úroku

z istiny vo výške 19,5% od 23. 12. 2016 až do jej zaplatenia a úroku z omeškania z istiny vo výške 5,05% od 23. 12. 2016 až do jej zaplatenia. Podľa čl. III. bod 1. Dohody o splátkach mal dlžník zaplatiť dlžnú sumu v 62 splátkach (61 x 80 Eur + 1 x 62,23 Eur) a celkovo mal takto zaplatiť 4 942,23 Eur. Je zrejmé, že v splátkach uvedených v čl. III. bod 1. Dohody o splátkach boli zahrnuté aj úroky a úroky z omeškania, a to vrátane budúcich úrokov a budúcich úrokov z omeškania, pričom nie je objektívne určiteľné akým spôsobom mali byť platby dlžníka na jednotlivé časti dlhu započítavané a v akom rozsahu boli v týchto platbách zahrnuté budúce úroky a budúce úroky z omeškania. Veriteľ pripravil pre dlžníka také uznanie dlhu, ktoré zahŕňalo aj uznanie budúceho, ešte nesplateného dlhu. Je zrejmé, že výška budúceho úroku a budúceho úroku z omeškania sa odvíjala od právne významných skutočností v budúcnosti (v čase uznania nebola istá ani výška a ani čas plnenia žalovaného, prípadne či vôbec k nejakému plneniu dôjde, pričom presné dodržanie času plnenia bolo prakticky takmer nemožné napr. keď dátum úhrady splátky pripadal na víkend či sviatok) a uznaný dlh tak nie je dostatočne určitý a ani objektívne určiteľný. Navyše súd má za to, že uznať možno len existujúci dlh, a teda-budúci dlh uznať nemožno. Pri dotknutej Dohode o splátkach pritom nie je vylúčené, že k určitému dátumu dosiahnu budúce úroky a budúce úroky z omeškania až sumu, ktorú má žalovaný podľa čl. III. bod 1 zaplatiť a teda, že v tejto sume budú zahrnuté len budúce úrok v a budúce úroky z omeškania. V tejto súvislosti poukázal súd aj na poslednú vetu čl. III. bod 5 Dohody o splátkach, podľa ktorého veriteľ preferoval pri platbách nad rámec splátkového kalendára započítavania na nesplatené príslušenstvo a následne na nesplatenú istinu, pričom ako to malo byť pri dohodnutých splátkach nie je podľa obsahu dohody zrejmé. Zmätočnosť čo výšky dlhu vyplýva aj z 2 mimosúdnych podaní žalobcu., keď v upozornení zo dňa 22.11.2021 vyzýval žalobcu na úhradu 4 565,21 Eur a o mesiac podľa predžalobnej výzvy zo dňa 16.12.2021 mal už dlh k 23.12.2021 predstavovať 6 085,55 eur. Navyše žalobca nepredložil ani splnomocnenie, na základe ktorého uzatvoril so žalovaným Dohodu o splátkach zástupca postupcu, nebolo tak preukázané, že Dohoda o splátkach bola uzatvorená medzi relevantnými subjektmi, u ani z tohto dôvodu nebolo možné prihliadať na žalobcom tvrdenú 10-ročnú premlčaciu dobu. Právne posúdenie, že uplatnený dlh je premlčaný, je súladné s účelom inštitút premlčania, ktorý má viesť k včasnému uplatneniu občianskoprávných nárokov tak, aby bola umožnená efektívna procesná obrana dlžníka, osobitne spotrebiteľa. K uznaniu dlhu malo dôjsť dohodou zo dňa 22. 12.2016, k postúpeniu pohľadávky na žalobcu zmluvou zo dňa 6. 8. 2018. Žalobca sa začal zaujímať o uhradenie dlhu až po ďalších viac ako 3 rokoch (upozornenie zo dňa 22. 11.2021, predžalobná výzva zo dňa 16.12.2021). Napriek dlhodobému neplneniu dlhu zo strany žalovaného pristúpil žalobca k uplatneniu dlhu v súdnom konaní s veľkým časovým odstupom. Takto si žalobca v konečnom dôsledku sám privodil, že pohľadávku nemôže pre jej premlčanie vymáhať v súdnom konaní. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, a odpor žalovaného považuje za vecne nedôvodný, vzhľadom k tej skutočnosti, že v predmetnom odpore žalovaný neuvádza tvrdenia, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie v danej veci. Žalovaný úplne opomína skutočnosť, že žalobca priložil k návrhu na vydanie platobného rozkazu uznanie dlhu, na základe ktorého bol zo strany žalovaného výslovne uznaný dlh. Podľa § 558 OZ: „Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.“ Žalobca poukazuje na ustanovenie § 110 ods. 1: „Ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.“ Žalobca poukázal na rozhodnutie KS Košice, 11CoCsp/55/2022 zo dňa 25.11.2020, kde uviedol, že prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom rozhodol v ďalšom konaní, po tom, čo jeho skorší zamietavý rozsudok zo 17. apríla 2018 tunajší súd uznesením sp. zn. 1Co/316/2018 z 30. septembra 2019 zrušil s tým, že vo vzťahu k spôsobu posúdenia rozhodujúcej otázky platnosti uznávacieho prejavu žalovanej a na ňu nadväzujúceho záveru súdu prvej inštancie o nepremlčaní uplatneného práva odvolací súd vyslovil právny názor, že uznanie dlhu žalovanou je platným právnym úkonom majúcim za následok jednak prerušenie premlčacej doby a jednak nastúpenie vyvrátiteľnej právnej domnienky, že dlh v čase uznania trval. Podľa odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolací súd k tomuto záveru dospel na podklade úvahy, že z obsahu uznania záväzku žalovanou vyplýva, že toto uznanie má náležitosti vyžadované ust. § 558 Občianskeho zákonníka a z jeho obsahu zároveň vyplýva, že žalovaná prejavila svoju vôľu identifikovaný individualizovaný záväzok v celom rozsahu splatiť. Podľa jeho názoru skutočnosť, od ktorej súd prvej inštancie odvodzoval (v skoršom rozhodnutí) neplatnosť tohto uznania a síce, že uznala záväzok na základe príslubu, že iba po jeho uznaní jej bude umožnené splácať zostatok úveru, nepredstavuje nedostatok jej vôle uhradiť záväzok. To, že uvedené uznanie vykonala s poukazom na takýto príslub, predstavuje iba pohnútku a samotná pohnútku nemá vplyv na platnosť

vykonaného právneho úkonu a rovnako na ňu nemá vplyv ani prípadný omyl v pohnútku. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti uznania z dôvodu jeho rozporu s dobrými mravmi. Poukázal v tomto smere na skutočnosť, že uznanie dlhu je jednostranným právnym úkonom dlžníka a jeho súčasťou teda nie je aj konanie druhej strany - veriteľa. Pokiaľ preto tento úkon nie je závislý od konania druhej strany, nemožno považovať ani za aktuálny záver o výkone práva žalobcu ako veriteľa v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ sa totiž veriteľ na takomto právnom úkone žiadnym spôsobom nepodieľa, nemôže sa ani dopustiť výkonu svojho práva v rozpore s dobrými mravmi. Napokon s poukazom na skutočnosť, že uznanie predstavuje (iba) jednostranný právny úkon, nemožno podľa nazerania odvolacieho súdu pri hodnotení jeho platnosti aplikovať naň ani zmluvné podmienky dvojstranných právnych úkonov, spotrebiteľské zmluvy nevynímajúc. Odvolací súd v závere o nastúpení domnienky existencie uznaného dlhu vyšiel tiež z toho, že pre vznik tohto následku platného záväzku sa vyžaduje v prípade uznania premlčaného nároku vedomosť dlžníka o premlčaní. Skonštatoval že žiadna zo strán v konaní netvrdila, že došlo zo strany žalovanej k uznaniu premlčaného záväzku. V procesných súvislostiach odvolací súd v danej veci akcentoval, že uznanie dlhu malo za následok prenesenie dôkazného bremena na žalovanú ako dlžníka. Je preto na nej, aby preukázala svoje tvrdenia, že záväzok, ktorý bol predmetom uznania nevznikol, resp. že tento zanikol (prípadne aj sčasti) napr. plnením. V tomto kontexte odvolací súd poukázal na nesprávnosť procesného postupu súdu, ktorý bez procesnej aktivity žalovanej zameranej na unesenie jej dôkazného bremena smerujúceho k vyvráteniu domnienky, sám vykonával dôkazy ohľadne tejto spornej skutočnosti a tieto aj vyhodnotil (závery o chýbajúcich ustanoveniach úverovej zmluvy s vyvodením záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti). Napokon upriamil v tejto spojitosti na potrebu mať v ďalšom konaní na zreteli i to, že skutočnosť, ktorá svedčí ako vyvrátená právna domnienka nie tom procesného dokazovania, a preto ak nebola v konaní domnienka existencie uznaného záväzku vyvrátená, súd uvedenú skutočnosť za preukázanú. Zdôraznil, že v konaní teda môžu nastať len dve možné situácie, a to buď platí skutočnosť, ktorá svedčí ako vyvrátená domnienka za preukázanú, alebo vyšiel v konaní najavo jej opak (obsah domnienky bol vyvrátený dôkazom opaku, t.j. dôkazu, že skutočnosť je v konkrétnom prípade práve opačná, než ako ju uvádza domnienka). Na podporu tohto svojho záveru odvolací súd odkázal na závery vyplývajúce z rozsudku NS ČR sp. zn. 33 Cdo 4237/2011.

Súd vo veci nariadil pojednávanie. Pojednávanie sa nezúčastnil žalobca, ktorý neúčast ospravedlnil. Žalovaná zotrvala na podanom odpore a namietala premlčanie nároku.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase podpisu zmluvy (15.3.2013) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Súd z vykonaného dokazovania oboznámením listinných dôkazov zistil, že dňa 15.03.2013 uzatvorili právny predchodca žalobcu 365.bank,a.s. (bývalá Poštová banka, a.s.), so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava 811 02, IČO: 31 340 890 a žalovaný v postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 7606774413 „Dostupná pôžička“, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver prevodom na účet vo výške 3.100 eur, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 72 splátkach po 77,29 eur k 15 dňu v mesiaci, pri úrokovej sadzbe 19,50 % ročne, pri celkovej výške nákladov spojených s úverom 2.202,70 eur, RPMN 21,84 %, priemernej RPMN 18,86 %, s dátumom prvej splátky 15.4.2013 a dátumom konečnej splatnosti 15.3.2019 so zvoleným balíkom základného súboru poistenia.

Súd vykonal v súvislosti so skúmaním nároku a námietkami žalovanej kontrolu podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom nezistil vznik neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Súd ďalej vykonal kontrolu naplnenia materiálnych náležitostí zmluvy v súlade so zákonom, konkrétne ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení ku dňu vzniku právneho úkonu, podpisu zmluvy 15.3.2013. Súd síce zistil, že v zmluve nie je zahrnuté členenie jednotlivých splátok na istinu, úrok a poplatky pod. (Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z.), avšak podľa názoru súdu, citované ustanovenie nevyhnutne nevyžaduje členenie splátky na istinu, úrok a poplatky, ale prikazuje zahrnúť do zmluvy ustanovenie, z ktorého bude zrejmá výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Nie je vylúčené, aby skutočne výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov boli určené splatnosťou určitej splátky, ktorej sú obsahom, ak je ich jednotná splatnosť. Súd je názoru, že význam členenia by bol daný vtedy, ak by sa nejednalo o základné umorovanie istiny úrokom, teda bežným výpočtom by nebolo možné zistiť prípadnú výšku istiny, úroku a poplatku v splátke, príp. výšky poistného, čo môže mať vplyv pri predčasnom splatení úveru. Tomu by bolo napríklad vtedy, ak by bol dohodnutý spracovateľský poplatok, ktorý by sa splácal tak ako istina a úroky bez toho, aby bolo zrejmé či bude uhrádzaný v prvej splátke, či bude uhrádzaný pomerne, nebolo by zrejmé, z čoho je zložená splátka, teda dlžník ako spotrebiteľ by jednoduchým výpočtom nevedel určiť zloženie jednotlivých splátok pri tej ktorej splatnosti, prípadne by sa zostatok úročil rôznymi sadzbami. Ak sa jedná o základné umorovanie istiny a základný anuitný úrok, teda vypočíta sa suma úroku za dané obdobie splatnosti, tá sa odčíta od sumy celkovej splátky a zistí sa podiel istiny, je pre dlžníka uvedenie rozčlenenia splátok irelevantné, pretože mu to neprinesie viac práv, neprinesie viac poznatkov pre prípadné porovnanie výhodnosti úverov či porovnanie jeho povinností. Dokonca v prípade potreby, si dlžník tieto skutočnosti vie aj bez výpočtu zistiť z amortizačnej tabuľky, ktorú mu na požiadanie v prípade potreby musí poskytnúť veriteľ. Teda možno vysloviť názor, že ak dlžník pozná výšku splátky, jej splatnosť, ako aj to z akých zložiek mimo istiny a úroku sa skladá, príp. pozná výšky splátky súčtu úroku a istiny, je akékoľvek členenie splátky na istinu a úrok, duplicitne ako v amortizačnej tabuľke irelevantné a teda logickým výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno prísť k záveru, že dané ustanovenie s výnimkou úhrad na viaceré jednotlivé nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami, je potrebné členiť splátku osobitne na istinu, úrok a poplatky, ak je daná ich jednotná splatnosť. V prípade odlišnej splatnosti istiny, úroku či poplatkov, by členenie splátky na jednotlivé osobitne splatné zložky bolo nevyhnutné, avšak tomu tak nebolo v súdenom prípade. Súd pri svojej úvahe poukazuje aj na výkladové pravidlá, ktoré uviedol vo svojom rozhodnutí Najvyšší súd SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, ktorý ust. § 9 ods. 2 písm. k zák. č. 129/2010 Z.z. vykladal v súlade so smernicou, s poukazom na rozhodnutie, teda tak že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov sú dané splatnosťou splátky, ktorá obsahuje všetky tieto náležitosti a jej jednotlivé členenie zodpovedá bežnému spôsobu amortizácie splátky a postupom bánk v rámci metodických usmernení NBS, ktoré je možné určiť aj bežným spôsobom (úrok x požičaná istina / počet dní úročenia, teda výška úroku v splátke, pri výške istiny v splátke zodpovedajúcej suma splátky mínus

úrok). V citovanom rozhodnutí Najvyšší súd SR výslovne uviedol, že „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

Ostatné náležitosti, minimálne stanovené ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z., teda pod písm. a) až k), r) a y) v ust. § 9 ods. 2 cit. zák. zmluva obsahovala.

Súd ďalej zistil, že strany uzavreli dňa 22.12.2016 dohodu o splátkach, ktorou strany prehlásili, že pohľadávka dlžníka je stanovená vo výške 4040,24 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 2601,12 eur; neuhradeného úroku a úroku z omeškania vo výške 1399,61 eur a neuhradených poplatkov vo výške 39,51 eur, príslušenstva, ktoré predstavuje ročný zmluvný úrok z istiny vo výške 19,5 % odo 23.12.2016 až do jej zaplatenia; úrok z omeškania z istiny vo výške 5,05% odo 23.12.2016 až do jej zaplatenia.

Súd zistil, že uznanie dlhu bolo vykonané 22.12.2016, teda tri roky, osem mesiacov a sedem dní po uzavretí zmluvy a poskytnutí úveru. Z istiny 3.100 eur bol zostatok 2.601,12 eur, teda bolo splatených min. 498,88 eur čo pri amortizovanom splácaní úveru (úhrada splatného úroku a v zostatku splátky časť istiny) predstavuje viac ako 8 splátok, teda nemohlo dôjsť k uznaniu premlčaného nároku ani len v časti jednej splátky. Listom z 2.2.2015 došlo k uplatneniu nároku na predčasnú splatnosť úveru, kedy bol splatný nárok 2.601,12 eur na istine, 194,15 eur na úroku a 39,15 eur na poplatkoch k 2.2.2015, čo zodpovedá omeškaniu s úhradou štyroch splátok.

Súd zároveň zistil, že v dohode o splátkach v čl. IV. dlžník vyhlásil, že v zmysle ust. § 558 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení uznáva dlžnú sumu špecifikovanú v Článku II bod 2 tejto Dohody voči veriteľovi v plnom rozsahu čo do dôvodu a čo do výšky a zaväzuje sa dlžnú sumu veriteľovi zaplatiť v zmysle článku III tejto dohody. V čl. III dohody bol presný rozpis úhrady splátok vo výške 80 eur od 28.1.2017 do 28.2.2022 (posledná 62,23 eur), spolu 4942,23 eur. Uvedená čiastka zodpovedá úročeniu istiny o zmluvný úrok 19,5 % odo 23.12.2016 až do jej zaplatenia a úrok z omeškania z istiny vo výške 5,05% odo 23.12.2016 až do jej zaplatenia, pričom zaplatenie bolo prejednané v určených budúcich splátkach.

Súd sa preto nestotožnil v názorom Okresného súdu Banská Bystrica ako upomínacieho súdu, keď odmietol vydať platobný rozkaz, že by bol uznaný budúci nárok. Dlžník uznal existujúci nárok a zaviazal sa ho splácať v dohodnutých splátkach pri úročení omeškanej istiny zákonným úrokom a úrokom z omeškania, nakoľko nárok sa stal splatným omeškaním úhrady jednotlivých splátok a vo zvyšku mimoriadnou splatnosťou z 2.2.2015.

Vo vzťahu k úročeniu istiny po mimoriadnej splatnosti úveru a to až do sumy, do ktorej by mal veriteľ nárok na úver pri riadnom plnení súd poukazuje na rozhodovaciu prax NS SR, najmä uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, musí konštatovať, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí, teda veriteľ má právo si uplatňovať zmluvný úrok po zosplatnení až do výšky sumy úroku, na ktorý by mal nárok pri riadnom plnení. Nakoľko žalovaná po zosplatnení neplnila, súd považoval za dôvodný aj vyčíslený nárok žalobcu na zmluvné úroky do postúpenia pohľadávky, ako aj úroky z omeškania, nakoľko súčet zaplatených zmluvných úrokov a uplatneného nároku na zmluvné úroky spolu s poplatkami, ktoré mal dlžník podľa zmluvy zaplatiť nedosahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa dohodnutých zmluvných podmienok pri riadnom plnení zmluvných povinností. Žalovaná iné úhrady nepreukázala (dokonca ani netvrdila), pričom povinnosť preukázať splnenie záväzku zaťažuje toho, kto takúto skutočnosť tvrdí. Teda k zániku nároku plnení nedošlo a súd nezistil ani iné dôvody zániku nároku.

Vzhľadom na uvedené súd zistil, že nárok žalobcu za zaplatenie 2.566,63 eur titulom zostatku istiny, 1.353,89 eur titulom vyčísleného zmluvného úroku, 4,83 eur titulom úroku z omeškania od poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, vyčísleného zákonného úroku z omeškania vo výške 274,36 € od momentu zosplatnenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovaného 13.3.2017 a bankových poplatkov 40,27 eur je dôvodný a žalobe vyhovel.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2, Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd v konaní zistil, že žalovaná sa dostala do omeškania s peňažným plnením neuhradením splatných záväzkov, pričom začiatok omeškania s úhradou nárokov predstavuje deň uplatnenia mimoriadnej splatnosti. Súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2526.36 eur od 02.02.2015 do zaplatenia.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Nakoľko žalobca bol v spore úspešný v plnom rozsahu, súd mu priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).